

ÎNCHEIERE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎI „Boboc Noroc”, reprezentată de avocatul Angela Bou (Murzac),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company către ÎI „Boboc Noroc” privind constatarea faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, comercializate de ÎI „Boboc Noroc” încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company; interzicerea folosirii neautorizate de către ÎI „Boboc Noroc” a mărfurilor cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company; obligarea pârâtului pe cheltuiala sa la distrugerea produselor depozitate, comercializate sau sechestrate; obligarea pârâtului la plata despăgubirilor materiale și morale în quantum provizoriu; obligarea pârâtului de a publica în presă, pe cheltuiala proprie, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională; obligarea pârâtului la plata cheltuielilor pentru întocmirea procesului-verbal de constatare a faptelor și încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică,

împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de ÎI „Boboc Noroc” și menținută hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 29.06.2018, avocatul Dorian Chiroșca, reprezentantul reclamanților The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, a depus cerere de chemare în judecată către ÎI „Boboc Noroc”, prin care a solicitat:

a) constatarea faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, comercializate de ÎI „Boboc Noroc” în buticul amplasat în Centrul

Comercial ELAT din mun. Chişinău, bd. Decebal 99, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, adică sunt contrafăcute;

b) interzicerea folosirii neautorizate de către ÎI „Boboc Noroc” prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company;

c) obligarea pârâtului pe cheltuiala sa la distrugerea produselor depozitate, comercializate sau sechestrate din buticul amplasat în Centrul Comercial ELAT din mun. Chişinău, bd. Decebal 99 și administrat de ÎI „Boboc Noroc”;

d) obligarea pârâtului la plata despăgubirilor materiale și morale în quantum provizoriu după cum urmează: pentru compania The Chanel SARL company prejudiciul material în mărime de 180999 de lei și prejudiciul moral în mărime de 180999 de lei, pentru compania The YVES SAINT LAURENT company prejudiciul material în mărime de 63250 de lei și prejudiciul moral în mărime de 63250 de lei;

e) obligarea pârâtului de a publica în presă, pe cheltuiala sa, a dispozitivului hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională;

f) obligarea pârâtului la plata cheltuielilor pentru întocmirea procesului-verbal de constatarea faptelor în mărime de 2100 de lei, costul cumpărării de control două genți cu mărcile CHANEL și, respectiv, YVES SAINT LAURENT în sumă de 8300 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 15000 de lei.

În motivarea acțiunii, a indicat că The YVES SAINT LAURENT company, dispune de câteva mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, în special s-a referit la mărcile figurative și combinate cu nr.484834, 254533, 484835, și altele. Reclamanta The CHANEL SARL company, dispune de câteva mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, în special s-a referit la marca verbală 2R 291, marca figurativă R 18451, mărcile figurative și combinate cu nr. 1360164. 1358268 și altele.

La fel, a indicat că după cum este bine cunoscut, companiile The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company dețin un portofoliu de mărci înregistrate în majoritatea țărilor din lume, iar produsele fabricate de aceste companii sunt de o calitate ireproșabilă și foarte bine cunoscute în toată lumea. Anume calitatea exclusivă a produselor și a serviciilor prestate de companiile The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company au făcut ca mărcile sale să devină bine cunoscute în întreaga lume, astfel, prin multitudinea de produse de bună calitate, destinate unor categorii diverse ale publicului consumator, societățile menționate ocupă printre primele locuri pe piață, iar volumul lor de activitate este în continuă creștere.

Totodată, a invocat prevederile pct. 19 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM despre practica aplicării de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației privind protecția proprietății industriale și activității de raționalizare.

ÎI „Boboc Noroc”, dispune de un butic amplasat în Centrul Comercial „Elat” din mun. Chişinău, bd. Decebal 99, în incinta căruia a organizat comerțul cu amănuntul a articolelor de marochinărie, precum și alte accesorii care poartă mărcile companiilor

reclamante. Însă companiile reclamante nu au încheiat niciun contract de distribuție cu pârâta care ar avea ca obiect comerțul de produse ce poartă mărcile YVES SAINT LAURENT și CHANEL, precum și nu au avut niciodată careva relații comerciale cu ultima.

La solicitarea acestora, executorul judecătoresc, Catan Tatiana, care a fost angajată în baza contractului de prestări de servicii, s-a deplasat la fața locului și a întocmit procesul-verbal nr. 129-7A/18 din 05.06.2018, privind constatarea faptelor și stărilor de fapt. În procesul-verbal menționat se constată că, în incinta buticului administrat de către pârâtă, se comercializează produse ce poartă mărcile YVES SAINT LAURENT și CHANEL.

De asemenea, la solicitarea reprezentanților companiilor reclamante, executorul judecătoresc a efectuat o cumpărătură de control în urma căreia au fost procurate: o geantă, marca Yves Saint Laurent, din piele (calitatea nu a fost stabilită artificială sau naturală), la prețul de 5500 de lei, de culoare roșie, cu dimensiuni de 22 cm.X15 cm., care poate fi atârnată pe umăr de un lănișor împletit din metal de culoare galbenă. Pe partea din față a genții fiind aplicat semnul prescurtat al mărcii Yves Saint Laurent format din trei litere YSL; o geantă, marca CHANEL, din stofa de culoare neagră, cu dimensiuni de 32 cm.X25cm.X1 Ocm., la prețul de 2800 de lei, care poate fi ținută în mână de două torți de culoare neagră din piele (calitatea nu a fost stabilită artificială sau naturală), cât și atârnată pe umăr de un lănișor împletit din combinație piele de culoare neagră cu metal de culoare metalică. Pe partea din față a genții este amplasată inscripția CHANEL - 32 RUE CAMBON PARIS, precum și semnul mărcii brodat cu ață de culoare albă.

Pe balonul din peliculă care este în interiorul genții pentru ai fi menținută forma este înțeleasă mențiunea despre caracteristica mărcii: „Geantă, Fabricat în Turcia, VînzMor, ÎI Boboc Noroc, c/f 1002600015304, Importator: ARIDON SRL, mun. Chișinău, str. Alecsandri 113”.

Pentru marfa procurată au fost achitate sumele de 5500 de lei și respectiv 2800 de lei, iar de către reprezentanții (vânzătorul) ÎI „Boboc Noroc”, au fost eliberate bonurile fiscale nr.0782 și respectiv 0781 din 05.06.2018, anexate la actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt în plicuri sigilate.

Totodată, a menționat că pe rafturile din secția comercială a ÎI „Boboc Noroc” din interiorul Centrului Comercial „Elat”, au fost numărate de către executorul judecătoresc trei genți de marca CHANEL, cinci perechi de ochelari de marca CHANEL, patru centuri de marca CHANEL, precum și două genți de marca YVES SAINT LAUREN.

La fel, a remarcat că în incinta localului administrat de pârâtă au fost depistate mai multe articole de marochinărie, cât și alte produse care poartă mărcile verbale și figurative ale companiilor The YVES SAINT LAURENT company și The Chanel SARL company, semne identice cu cele ale reclamantelor.

Astfel, a specificat că, prin această modalitate de valorificare, se aduce o gravă atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale companiilor reclamante, cererea de chemare în judecată fiind justificată prin prisma art. 9 alin. (1) din Legea nr.38-XVI

privind protecția mărcilor, deoarece, în principal, sunt folosite semne identice cu mărcile protejate pentru produse identice cu cele pentru care mărcile au fost înregistrate (lit. a), iar în subsidiar, sunt folosite însemne care, dată fiind identitatea ori similitudinea cu mărcile protejate ori dată fiind identitatea sau similitudinea produselor cărora li se aplică semnul cu produsele pentru care mărcile au fost înregistrate, produce în percepția publicului un risc de confuzie care include și riscul de asociere (lit. b).

În plus, deoarece mărcile companiilor reclamante au dobândit un renume în RM, iar prin folosirea unor semne identice cu mărcile, fără motive întemeiate, se profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcilor sau folosirea semnului cauzează titularilor mărcilor un prejudiciu, fapta pârâtei se încadrează și în ipoteza prevăzută de lit. (c) al art. 9 alin. (1) din Legea privind protecția mărcii.

Identitatea sau similitudinea semnelor folosite de pârâtă cu mărcile protejate, fiind examinată sub imperiul art. 9 alin.(1) lit. a) și b), se demonstrează prin faptul că pe articolele de marochinărie expuse spre comercializare se regăsesc în mod identic mărcile de renume aparținând reclamantelor.

Cu referire la riscul de confuzie, a menționat că pârâta folosește mărcile reclamantelor pentru același tip de produse și, anume, articolele de marochinărie și accesorii. Astfel, acestea sunt de natură să sugereze existența unei legături comerciale între pârâtă și companiile reclamante, ceea ce nu există în realitate, concretizate în forma unui contract de licență sau orice alt tip de acord privind folosirea mărcilor.

Prin urmare, consumatorul are impresia că există cel puțin o autorizare a titularului pentru ca întreprinderea respectivă să comercializeze produse sub aceleași mărci. Aceste relații care se creează în mintea consumatorului aduc prejudicii însemnate titularilor mărcilor, acestea nemaiputând să își exercite funcția sa esențială, de a distinge produsele și serviciile unui comerciant de cele ale altui comerciant.

Cu referire la art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea privind protecția mărcii, a menționat că mărcile companiilor reclamante au dobândit un renume în RM și prin folosirea unor semne identice cu mărcile companiilor reclamante, fără motive întemeiate, se profită de caracterul distinctiv sau de renumele mărcii, ori folosirea ilegală a mărcilor reclamantelor cauzează titularilor mărcilor un prejudiciu material și moral grav. Pârâta profită de renumele mărcilor care aparțin companiilor reclamante fără a avea vre-un temei legitim în acest sens, obținând astfel un profit în mod vădit ilicit, prin urmare singurul motiv este asocierea ilicită cu mărcile în cauză și atragerea clientelei pe această cale.

Prin folosirea de către pârâtă, fără acordul companiilor reclamante, a unor însemne identice cu mărcile înregistrate aparținând companiilor reclamante, pentru produse identice se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale ultimelor.

Aceste atingeri se resimt și prin pierderile de ordin material și moral suferite, care nu pot fi compensate decât prin plata unor despăgubiri reprezentând prejudiciile suferite de reclamante ca urmare a actelor de contrafacere săvârșite de către pârâtă.

Astfel, consideră că sunt întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale, care permite să fie cerută compensarea pierderilor suferite ca urmare a actelor de

contrafacere prin primirea unor despăgubiri de ordin material și moral, drept prevăzut de legislația specifică în materie de proprietate intelectuală.

Faptele, astfel cum au fost prezentate, reprezintă o încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală a companiilor reclamante și de aceea se încadrează în noțiunea de faptă ilicită prevăzută de legislația civilă.

Legea nr.38-XVI privind protecția mărcilor, ghidează instanțele de judecată și titularii drepturilor încălcate în stabilirea prejudiciului suferit prin încălcarea unor drepturi de proprietate actuală, prin reglementarea în art.72 a unor modalități de calcul a acestui prejudiciu.

În acest context, au fost solicitate de la companiile reclamante informația cu privire la costul unor produse similare originale. Din informația primită de la compania The Chanel SARL company, costul unei geți cu marca CHANEL similară cu cea comercializată de pârâtă constituie - 2500 de euro; costul unei perechi de ochelari cu marca CHANEL similar cu cele comercializate de pârâtă constituie 200 de euro; costul unei centuri cu marca CHANEL similar cu cele comercializate de pârâtă constituie 150 de euro. Astfel, costul unei geți, a unei perechi de ochelari, precum și prețul unei centuri fiind înmulțit cu numărul de articole depistate în secția comercială care aparține pârâtei, acesta fiind de circa 12 articole, se primește suma de 9100 de euro, ce constituie în lei moldovenești, conform cursului BNM (19,89 lei) din ziua de 05.06.2018, suma de 180999 de lei. Suma respectivă reprezintă prejudiciul material cauzat companiei The Chanel SARL company de compania pârâtă.

Totodată, din informația primită de la compania The YVES SAINT LAURENT company, costul unei geți cu marca YVES SAINT LAURENT similară cu cea comercializată de pârâtă constituie - 1590 de euro, astfel, costul unei geți fiind înmulțit cu numărul de articole depistate în secția comercială care aparține pârâtei, acesta fiind de circa 2 articole, se primește suma de 3180 de euro, ce constituie în lei moldovenești, conform cursului BNM (19,89 lei) din ziua de 05.06.2018, suma de 63250 de lei. Suma respectivă reprezintă prejudiciul material cauzat companiei The YVES SAINT LAURENT company de compania pârâtă.

La fel, pârâta a cauzat și daune morale reclamantelor, prin simplu fapt că, au fost folosite mărcile reclamantelor de maniera a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, de altfel, prin comiterea actului de contrafacere a mărcilor are loc diluția mărcilor și se profită pe nedrept de renumele mărcilor, care dau naștere la daune morale. Mai mult ca atât, simpla folosire a mărcilor de către o firmă concurentă produce un prejudiciu moral titularului mărcii ipso facto sub două aspecte: un prim aspect este legat de activitatea tehnico - economică propriu zisă, de realizare a produsului care implică creativitate și inovație; al doilea aspect este legat de activitatea administrativ - judiciară la care au fost obligate reclamantele pentru a înlătura încălcarea drepturilor asupra mărcilor (notificări, acțiuni în justiție) și care iese din cadrul normal al unei activități comerciale.

Din considerentele expuse, consideră oportună stabilirea unor daune morale în mărimea similară cu cele materiale și, anume, suma de 180999 de lei pentru compania

The Chanel SARL company și suma de 63250 de lei pentru compania The YVES SAINT LAURENT company.

Totodată, a indicat că în conformitate cu art.73 din Legea privind protecția mărcii, în cadrul acțiunilor privind încălcarea drepturilor protejate asupra mărcii, instanța judecătorească competentă poate să ordone, la cererea reclamantului și pe cheltuiala persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare, în scopul difuzării informației privind hotărârea judecătorească, inclusiv afișarea acesteia, precum și publicarea integrală sau parțială a hotărârii.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a constatat faptul că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, comercializate de ÎI „Boboc Noroc” în buticul amplasat în Centrul Comercial „Elat” din mun. Chișinău, bd. Decebal 99, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, adică sunt contrafăcute.

S-a interzis folosirea neautorizată de către ÎI „Boboc Noroc” prin acte de comerț și, anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company.

S-a obligat ÎI „Boboc Noroc”, pe cheltuiala sa, la distrugerea produselor depozitate comercializate sau sechestrate din buticul amplasat în Centrul Comercial „ELAT” din mun. Chișinău, bd. Decebal 99 și administrat de ÎI „Boboc Noroc”.

S-a încasat de la ÎI „Boboc Noroc”, în beneficiul The Chanel SARL company, prejudiciul moral în mărime de 5000 (cinci mii) de lei.

S-a încasat de la ÎI „Boboc Noroc”, în beneficiul The YVES SAINT LAURENT company, prejudiciul moral în mărime de 5000 (cinci mii) de lei.

S-a obligat ÎI „Boboc Noroc” de a publica în presă, pe cheltuiala sa, dispozitivul hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională.

S-a încasat de la ÎI „Boboc Noroc”, în beneficiul The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, cheltuielile pentru întocmirea procesului-verbal de constatare a faptelor în mărime de 2100 (două mii una sută) de lei, costul cumpărăturii de control două genți cu mărcile CHANEL și, respectiv, YVES SAINT LAURENT în sumă de 8300 (opt mii trei sute) de lei, precum și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 7000 (șapte mii) de lei.

S-a încasat de la ÎI „Boboc Noroc”, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 500 (cinci sute) de lei.

În rest, acțiunea înaintată de avocatul Chiroșca Dorian, reprezentantul reclamanților The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de ÎI „Boboc Noroc” a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, în speță, instanța de fond a admis pretențiile The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT

company cu privire la constatarea faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile companiilor „The Chanel SARL company” și „The YVES SAINT LAURENT company”, comercializate de ÎI „Boboc Noroc” în buticul amplasat în CC „Elat” din mun. Chișinău, bd. Decebal 99, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiilor „The Chanel SARL company” și „The YVES SAINT LAURENT company”, în sensul că sunt contrafăcute și a dispus interzicerea folosirii neautorizată de către ÎI „Boboc Noroc” prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile companiilor The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company; obligarea pe cheltuiala ÎI „Boboc Noroc” să distrugă produsele depozitate, comercializate sau sechestrate din buticul amplasat în CC „Elat” din mun. Chișinău, bd. Decebal 99 și administrat de ÎI „Boboc Noroc”.

Instanța de apel a calificat ca întemeiată concluzia primei instanțe, indicând că marca reclamantelor/intimaților se folosește într-un centru comercial în care se comercializează același tip de produse, astfel, sunt de natură să sugereze existența unei legături comerciale între ÎI „Boboc Noroc” și companiile reclamante/intimate, concretizate în forma unui contract de licență sau orice alt tip de acord privind folosirea mărcilor companiei reclamante. Mai mult, aceste relații care se creează în mintea consumatorului aduc prejudicii însemnate titularului mărcii, nemaifiind în stare să exercite funcția sa esențială de a distinge produsele și serviciile unui comerciant de cele ale altui comerciant. Aceste relații care se creează în mintea consumatorului aduc prejudicii însemnate titularului mărcii, nemaifiind în stare să exercite funcția sa esențială de a distinge produsele și serviciile unui comerciant de cele ale altui comerciant.

Totodată, instanța de apel a indicat că nu are niciun motiv pentru a accepta versiunea apelantului, potrivit căreia, nu ar fi prezentată dovada faptului că, marca YVES SAINT LAURENT este protejată pe teritoriul Republicii Moldova, dovada înregistrării acestei mărci la AGEPI, în conformitate cu dispozițiile art. 59 coroborat cu art. 28 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008 și nici dovada faptului că marca YVES SAINT LAURENT a fost înregistrată drept notorie pe teritoriul Republicii Moldova, potrivit art. 32/1 și următoarele din Legea privind protecția mărcilor.

În acest sens, Colegiul a reținut că, companiile The YVES SAINT LAURENT și The Chanel SARL, dispun de drepturi exclusive asupra mărcilor înregistrate la Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale și în baza de date națională a AGEPI: marca figurativă, CHANEL înregistrată la OMPI cu nr. 1360164, pentru clasele de produse și servicii 09, 14,18, 25, conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 04.05.2027, mărcile naționale: marca CHANEL cu nr. 2R291, marca figurativă R 18451 înregistrată în numele The Chanel SARL company, precum și mărcile internaționale figurative și combinate cu nr. 484834; nr. 254533, nr. 484835, marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 952738 pentru clasele de produse și servicii nr. 06,09,16,18,25 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 28.12.2027 - înregistrate în numele The YVES SAINT LAURENT company.

Totodată, Colegiul Civil a mai reținut că, potrivit extraselor din Registrul internațional al mărcilor (WIPO Madrid Monitor), rezultă că mărcile CHANEL și YVES SAINT LAURENT sunt înregistrate și se bucură de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Cu titlu suplimentar, instanța de apel a constatat că restul argumentelor invocate în cererea de apel, au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de fond, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de către instanța de fond prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii, iar reprezentantul apelantului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității hotărârii instanței de fond.

La 19.08.2019, ÎI „Boboc Noroc”, reprezentată de avocatul Angela Bou (Murzac), a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 21 mai 2019.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel o consideră ilegală și neîntemeiată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar circumstanțele cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral și să fie încasate cheltuielile de judecată beneficiul ÎI „Boboc Noroc”.

La 15.11.2019, The Chanel SARL company și The YVES SAINT LAURENT company au depus referință la cererea de recurs, prin care au solicitat ca recursul declarat să fie respins.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 mai 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 13 iunie 2019 (f. d. 164), însă date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că întreprinderea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎI „Boboc Noroc”, reprezentată de avocatul Angela Bou (Murzac), neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎI „Boboc Noroc”, reprezentată de avocatul Angela Bou (Murzac), nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către ÎI „Boboc Noroc”, reprezentată de avocatul Angela Bou (Murzac).

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării

recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎI „Boboc Noroc”, reprezentată de avocatul Angela Bou (Murzac).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Maria Ghervas

Svetlana Filincova